

Salaš Đorđević

Prepoznatljiv, jedinstven, a različit

Priča ovog salaša datira od sredine 20 veka kada nije bio u našem već u vlasništvu druge porodice. Kupujemo ga 2004 g.i ubrzo počinjemo sa stvaranjem "vojvođanske bajke upakovano u čaroliju davnih dana" o čemu je često pisao profesor Ređep. Vremenom smo ga prostorno proširili i sada ima oko 8 ha površine.

SPOT pogledajte ovde:

https://www.youtube.com/watch?v=zOQ_z1ijjYU

Početak kao svaki drugi - pun izazova koji iz vas izvlače ono najbolje, Svadbe, a kasnije i ostale privatne proslave bile su naš početak. Svaka proslava nas je navodila da damo svoj maksimum, pod uslovom da uvek pratite želje i zahteve krajnjih korisnika. Ali na takvom prostoru nije dovoljno imati samo restoran (salu za proslave) već i dodatne sadržaje. Poslednjih godina počinje da dominira poslovni turizam, I upravo zbog njega (team buildinga, family day, seminara...) salaš nudi sve više sadržaja i animacija, jednom rečju doživljaja, jer današnjem gostu upravo to nedostaje.

Srećni smo da sa ovakvom strategijom poslovanja svakom gostu možemo da poklonimo deo sopstvenog vremena, da se osete da su dobrodošli, da nisu samo broj, Kao bumerang dobijamo uzvraćenu emociju, pažnju, poštovanje i sa ponosom mogu da konstatujem da nam je upravo salaš omogućio da upoznamo izuzetne ljudе.

U duhu kreiranja poslovnog prostora prva nastaje Slavska kuća - mesto koje je obeležje porodice Đorđević, gde se slavi slava, ali i dočekuji ljudi dobrog i otvorenog srca, potvrđenog znanja i iskustva koja nesebično dele sa mlađim (perspektivnim) pojedincima. Tu su vođene razne debate koje su pokrenuli prof.Ratko Božović i prof. Čedomir Čupić, nastavili prof.Sreten Petrović, naša čuvena slikarka Olja Ivanjicki. Prof. Draško Ređep - likovni i književni kritičar, pisac, zajedno sa našim vojvođanskim istoričarem umetnosti, likovnim kritičarem Belom Duranci su začinili umetničku koloniju sa "izložba - jedna slika umetnika sa kolonije" dok nas je Petar Peca Popović - rok kritičar, novinar, publicista, informisao o nastajanju mnogih velikih hitova i imena iz sveta muzike, ali isto tako kao hroničar vremena (za kojim tiho svi žalimo) nostalgično potsećao na prolaznost, na moralne kategorije koje ne nestaju preko noći...

Neka mi ne zamere ostali koje ne pominjem ali koji nisu manje bitni, svi su bili pod okriljem umetničkog udruženja Moderna i Salaša Đorđević.

Oni su primer pravih vrednosti jer potvrđuju činjenicu da ste uspeli onda kada učenik preraste svog učitelja. A primera ima dosta.

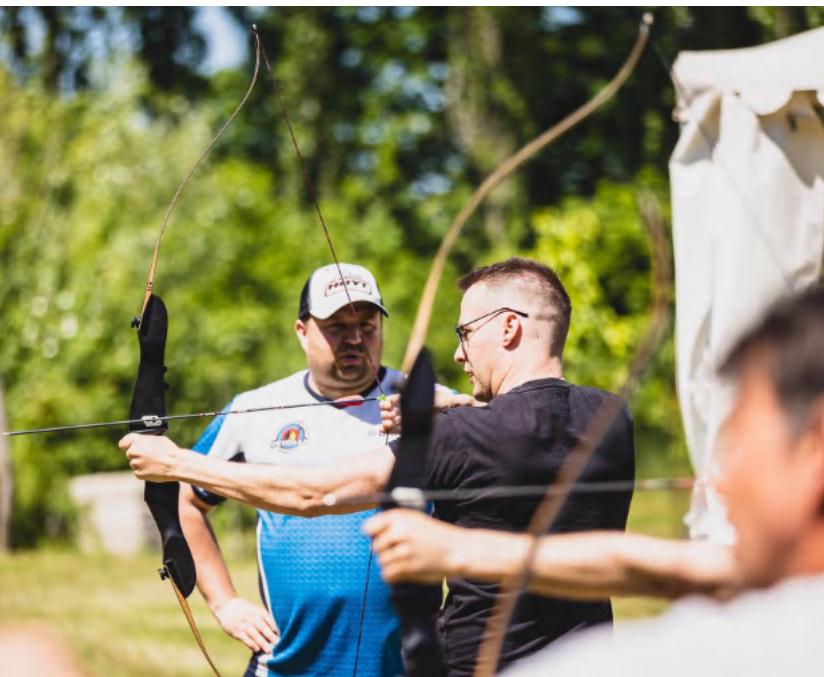
Ribarska kuća - je sledeća investicija, okružena je sa tri strane vodom, sopstvenim jezerom. Ta kuća je odmah postala "atelje našeg poznatog slikara Aleksandra Cvetkovića" i ostalih umetnika kao što su Bata Mihajlović, Olja Ivanjicki, Milan Tucović, Mihajlo Đoković Tikalo, Dragan Martinović, Ištvan Sajko...- tu su nastajala prelepa dela koja krase kako pojedine domove tako i sam salaš.

Restoran je nastao paralelno sa prethodna dva objekta. Njegov sadašnji izgled dobija zbog sve većih potreba krajnjih korisnika, na čemu smo im veoma zahvalni i ponosni da su svi i dalje sa nama. Njegovu okolinu krasи "točak istine" - prostor predviđen za istinu sa samim sobom ali i za grupno otvaranje, a sve u zavisnosti šta je vama potrebno.

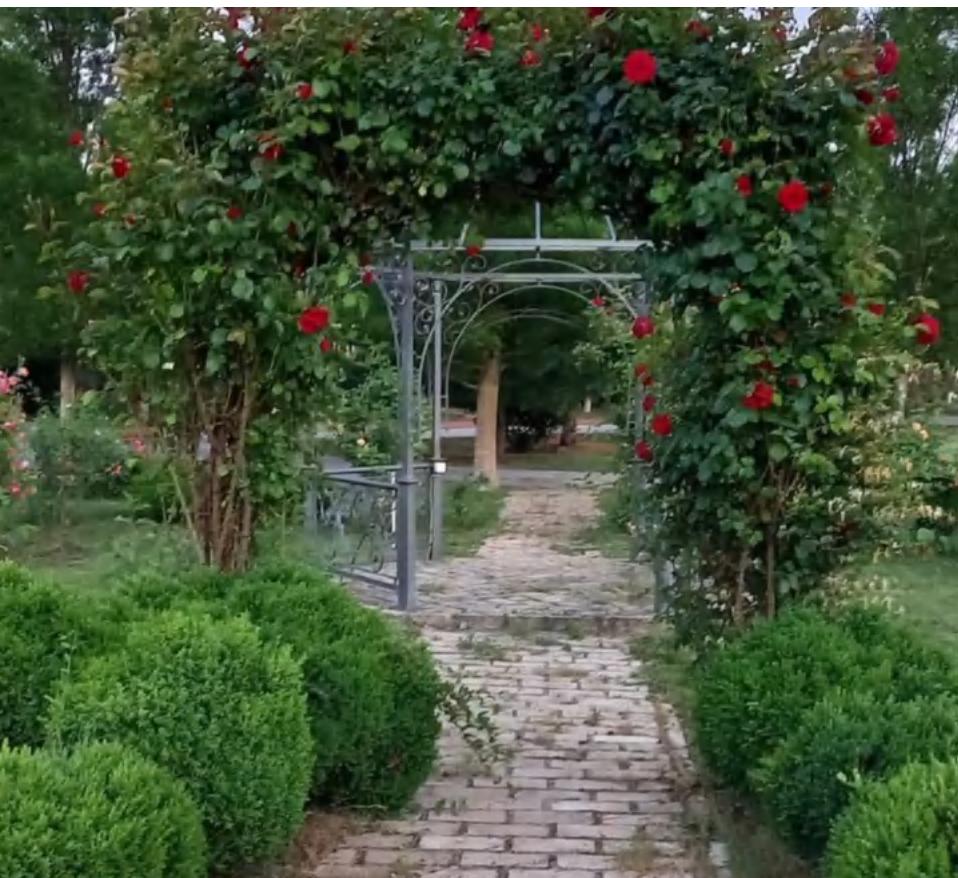
Kako je 21 vek - vek sporta, zdravlja, zabave i lepote u svakom smislu, nakon ulaska na salaš nailazite na sportske terene - 2 teniska terena šljaka, teren za odbojku na pesku, teren za košarku, teren za mali fudbal, boćanje, streličarstvo pa i sportski ribolov. U njihovoј blizini je dečije igralište ali i razno autohtono voće, koje će deci, koja su sa roditeljima došla da provedu jedan dan u prirodi, omogućiti da ga jedu a da ne osećaju krivicu jer za to nikoga nisu pitali.

Da svakodnevnicu branimo lepotom potvrđuju razni pojedinačni delovi ili segmenti salaša kao što su:

- na skriveno te vodim mesto - Čardak -
- vrata 21 veka - Umetnički šumarak,
- mladenački i dečiji šumarak
- ptičija staza;

Svaki kutak je povezan sa bezbroj detalja od cveća do drveća, a sve u nameri da osetite kao da ste kod kuće.

Da bi ste se osetili dobrodošlo i kao kod kuće, tu je pored predusretljivog osoblja i smeštaj koji će vam dočarati nostalгију за prošlim vremenima (spoj starog i novog). A za duži boravak vam je u ponudi bazen koji je pravi mamac za hedonizam ali i upoznavanjem ostalih koji su u tom trenutku prisutni.

Istovremeno pokušavamo da mlađim generacijama ponudimo ukuse hrane i pića koji su bili karakteristika sporijeg vremena. Stoga kod nas u svako doba možete dobiti sok od zove, ribizle ili pak palačinke sa pekmezom od šipurka, šljiva ili kajsija.

Svakako zastupamo i novije trendove kao što su Fine dinning za manje grupe koje održavamo jednom mesečno.

Da je Salaš Đordjević interesantan različitim grupama i profesijama potvrđuju nazivi soba - kuća pisaca - gde su boravili i stvarali autori sada svima dobro znani Vladimir Pištalo, Vladan Matijević, Milisav Savić...

Kuća sportista koju je među prvima posetio Boža Maljković, a posle toga mlađe generacije gde se uvek kući nosio bar jedan pehar.

Pod Draškovom strejom - smeštaj za povlašćene, neko bi rekao, a ja sa nostalgijom osvežavam sećanje na Draška i Jeju Ređep. koji su ne jednom naglasili " ovde je potrebno doći prvi put, a onda to postaje tradicija"

Salaš je kupljen da našoj porodici obezbedimo što prirodniju hranu. Otuda i plastenici sa raznim povrćem i voćnjaci, određene životinje - koke, morke, čurke ali i začinsko i lekovito bilje.

Vođeni time naša deviza postaje "ono što ne želiš sebi nemoj nuditi ni drugima"

Da jesmo prepoznatljivi potvrđuju do sada dobijene nagrade za razvoj turizma, kapija uspeha, razne plakete...

A svakako su tu i ocene smeštaja - preko 9 na Booking-u

